

Det bedste sted på jorden

Det store lyse rum med sandfarvede vægge og trægulv, som ikke kan ses for alt rodet. Rummet med den store gamle seng. Det hvide skrivebord placeret i midten af rummet. Den højlydte radiator. Den lille kommode op mod skråvæggen. Den store reol op af den eneste lige væg. Tv'et i hjørnet sammen med sækkestolen. Yoga-bloden der ligger og triller rundt. Det lille **hjørne**, dette lille hjørne er **mit sted**. Det er ikke stort, det er ikke lille. Det er ikke fortryllet eller forhekset. Men det er det bedste sted du kan ønske. I mit hjørnet finder du en lille pude skubbet op ad vægen, og det store akvarium, hvor der svømmer store smukke slørhaler. Der er ro og fred i **mit hjørne** for her hærger ikke krige, og der er ingen bombetrusler, der pusler. Fra mit sted kan du kigge rundt i hele mit værelse. Se på de flotte billeder, de mange farver, herfra kan du se hvor unikt mit værelse er og hvor meget spræl og liv her er. Mit værelse passer perfekt til mig, men sikkert ikke til dig!

Jeg sidder her lige nu og kigger på mine fisk. Sidder og tænker på hvor meget jeg elsker hele mit værelse, hvor glad jeg er for det, og hvor meget det betyder for mig. Betyder det mon meget? Betyder det mon lidt? Er der forskel på børns glæde ved at have sit eget sted? I hvert fald er jeg glad for mit. For jeg bliver glad når jeg sidder og kigger på alle mine ting, de får mig til at tænke tilbage. F.eks. ligger der på min kommode en lille hvid kjole jeg havde på til min onkels bryllup, hvor jeg var den eneste brudepige. At gå op til alteret bag min tante. At have en smuk kjole på og føle man er en rigtigt lille prinsesse. Sådan var det. Nu har jeg ændret mig, og jeg ønsker ikke længere at være den smukke prinsesse for jeg har opdaget at livet ikke er som et eventyr. For i eventyr er alt i harmoni og alle er glade og tilfredse. Sådan er det ikke altid i virkeligheden.

Når jeg sidder i **mit hjørne** kommer der sider op af mig der ellers ikke viser sig, mine følelser, de piler frem fra alle kroge af min hjerne. **Mit hjørne** er stedet jeg bedst kan lide at være. Her kan jeg sætte mig hvis jeg har brug for af slappe af. Hvis jeg har brug for at græde, tænke over livet, glædes ellers mindes tilbage.

Jeg sidder her lige nu. Og jeg bliver rolig af at sidde og kigge på mine fisk. De svømmer bare rundt, som om livet bare er en leg og at jorden er flad og lavet af kage. Det er virkelig dejligt at sidde og kigge på, for her er der ingen der tænker på krig, CO2 udslip og uddøde arter. Her er der ro, ingen der snakker, bare lyden af pumpen der ilter vandet så fiskene ikke dør og varmelegemet. Ingen har brug for mere end dette: ilt, varme, vand og mad. Ingen tænker på fedme eller at de skal huske at købe økologiske agurker i morgen for der er de på tilbud, her hersker **fred** og det vil der altid gøre!

Når jeg sidder og kigger ud på mit værelse tænker jeg ofte på vor heldig jeg er, for jeg har alt hvad jeg behøver, og mere til. Så hvad skal en pige som mig med både jule- og fødselsdagsgaver? Hvad skal man ønske sig til jul når man har alt man behøver?

Jeg tænker tit på om jeg gør nok for at hjælpe mennesker, og jeg må nok erkende, at det gør jeg ikke. Men jeg sørger for ikke at bruge for meget CO2, for jeg vil rigtigt gerne have at alle de ting jer har mulighed for at opdage, også kommer de næste generationer til gode. Jeg vil meget gerne have at alle skal have mulighed for at f.eks. se hvor pragtfuld og enestående isbjørnen er. Men samtidig ved jeg jo at der er nye arter til den tid.

Mange af mine tanker i **mit hjørne** er tit om CO2, og hvor meget vi mennesker enligt udleder, jeg husker altid at slukke mit lys før jeg går ud af mit værelse osv. jeg synes jeg gør meget for klimaet. Men tænk på hvis alle os her på jorden kunne leve som en lille fugl i en lille rede af ting vores mor havde fundet på jorden. Tænk hvis vi kunne leve i små jordhuler som ræve. Så ville vi kun udlede CO2 ved at ånde, spise, drikke holde os varme osv.

Når jeg sidder her i **mit hjørne** tænker jeg også tit på mine drømme. Jeg ville ønske jeg kunne flyve til månen f.eks. Eller at der på jorden bare var fred og kærlighed og ingen krig, der lurede lige om hjørnet. At vi alle bare kunne være glade og tilfredse med hvad vi havde, og ikke forlange mere hele tiden. Jeg har også nogle gange onde drømme om mord og brande. Når jeg har dette sætter jeg mig altid over i **mit hjørne** og tænker på hvad disse drømme vil fortælle mig. Vil de fortælle at jeg vil se mord, jeg skal passe på ikke at blive myrdet eller noget helt andet? Vil drømme fortælle os noget? Eller er det bare noget der skal være her? Hvorfor har vi dem? Og skal vi

bruge dem til noget? Men en ting ved jeg når jeg sidder i **mit hjørne** hersker min hjerne.

En af de ting der også plager mig er om universet er det hele, eller om vores univers bare er navlen på et kæmpe menneske, der lever på en planet der har sammen evner som jorden bare mange, mange gange større. Og om der på denne planet også lever mange, mange mennesker der også går rundt med universer i deres navler. Det kan godt være det lyder dumt, men det er noget af det der plager mig rigtigt meget. Det kan altid flyve op i mit hoved f.eks. når jeg er på vej til badminton, mens jeg spiller computer, når jeg går i seng og mens jeg taler med andre mennesker, det kommer bare som et lyn der slår ned fra himlen. Men så tænker jeg bare på at universet jo vokser 300.000 km i sekundet, og så virker min teori rimelig åndsvag. Men man skal aldrig sig aldrig, for alt kan ske i vores verden. Det kan jo også være vi går rundt med universer i vores navler, det ved man aldrig. Men hvis jeg skal være realistisk må jeg nok indrømme at jeg lyder som en tåbe.

Når jeg sidder i **mit hjørne** kan jeg godt lide at læse. Det kan være hvad som helst, både realistisk ting og ting der aldrig ville kunne ske i vores verden. Lige nu er jeg ved at læse en bog der hedder "Breaking dawn". Den handler om en vampyr og et menneske der forelsker sig, men får store problemer senere hen, da vampyrer ikke bliver ældre. Den er lige min smag måde kærlighed og spænding. Når jeg sidder der bliver jeg nærmest fanget af bogen. Man kan sige jeg går i et med mine omgivelser. Det er en skøn følelse og fornemmelse. Jeg læser for det meste skønlitteratur, men en gang i mellem tager jeg et blad fra min kasse. I denne kasse er der Illustreret Videnskab, det læser jeg også en del.

Men noget af det bedste ved **mit hjørne** er når jeg sidder og hører musik. Det er super skønt bare at tænde musikken og slappe fuldstændigt af. Bare lade tankerne løbe frit, uden virkelig at tænke på noget. Bare at kigge, men egentligt ikke kigge på noget. Bare lade tiden og sted flyde sammen i rammerne.

Der er mange ting jeg elsker at lave i **mit hjørne** men egentligt elsker jeg jo bare livet. At tænke, føle, drømme, læse og høre musik er jo bare nogle af de ting man kan lave når man lever. Livet er jo det største vi har, for hvis vi ikke livet har, har vi intet. Jeg er jo bare heldig jeg har fundet stedet jeg høre til, hvor jeg kan lave alt

jeg ønsker. Når jeg f.eks. har brug for at græde, hviklet ikke sker så tit, kan jeg godt lide at gå op på **mit værelse** og sætte mig i **min krog**, der kommer mine følelser aldrig på tværs!

Når men mine ben er begyndt at sove, de er blevet tunge og mærkelige at stå på, de dunker og jeg kan ikke føle dem. Mine øjenlåg presser sig langsom ned mod mine kinder, og de vil ikke op igen. Og nu har jeg givet mine fisk den sidste nadver for i dag og jeg tror det er på tide jeg også hopper til køjs, ligesom resten af min familie. Min krog har gjort mig rolig, og jeg tror jeg kan lægge mig til at sove uden at tænke på alle de tanker der går mig på. Jeg håber nu hvor jeg har fået skrevet om dem at jeg har fundet ud af noget, og jeg ikke behøver at tænke på dem længere, det kunne være skønt, hvis min hjerne blev tømt for alle de mærkelige tanker og minder.